

relative Sætning efter „Hjælpen“, indsthydes „i første Tilfælde“ (efter „der“), da denne Sætnings Regel kun passer ved Lovforslagets Beregningsmaade.

§ 13, 4de Stykke, er det paalagt Sygekasserne at nedsætte Pengehjælpen paa nærmere bestemt Maade under et Medlems Ophold paa Sygehus. Skulde denne Tanke fastholdes, var der i Udvalget nogen Stemning for at gaa videre, saaledes at Pengehjælpen helt bortfalder under ugifte Medlemmers Ophold paa Sygehus, men paa den anden Side at forhøje Minimum noget for det gifte Medlem. Udvalget er imidlertid kommet til det Resultat, at det er ufornuddent og misligt ved en almindelig Regel at foreskrive en saadan Nedsættelse eller Bortfalden af Pengehjælpen som obligatorisk, men at det er tilstrækkeligt at gjøre det muligt for Vedtægterne at bestemme, at Pengehjælpen nedsættes eller bortfalder under et Medlems Ophold paa Sygehus, og iøvrigt at overlade Vedtægterne den nærmere Ordning heraf.

De Endringsforslag, Udvalget i Genhold til det Bemærkede stiller ved Lovforslagets § 13, ere følgende:

a) § Nr. 1, 1ste Linie udgaa Ordene „Medicin og“ og der indsættes i Stedet: „eventuelt“.

b) § Nr. 1, 1ste Linie sættes efter „Sygehusbehandling“: „(fr. § 10)“.

c) § Nr. 1, 1ste Linie udgaa Ordene: „deres Husfruer“.

d) § Nr. 2, 1ste Punktum, ombyttes Ordene: „hvilkens bestemmes. . . Kassen's Medlemmer“ med: „hvilkens i Vedtægterne kan bestemmes enten efter den daglige Arbejdsfortjeneste, der maa anses for den gennemsnitlige for Kassen's Medlemmer, eller under Hensyn til de enkelte Medlemmers Arbejdsfortjeneste eller endelig i Forhold til disse's Medlemsbidrag“.

e) § Nr. 2, 2det Punktum, indsthydes efter Ordene „Hjælpen, der“: „i første Tilfælde“.

f) § Nr. 2, 2det Punktum, forandres „ $\frac{1}{3}$ “ til „ $\frac{1}{2}$ “.

g) § 13, 4de Stykke affattes saaledes: „Det kan i Vedtægterne bestemmes, at

Pengehjælpen nedsættes eller bortfalder under et Medlems Ophold paa Sygehus“;

h) § 13, 5te Stykke udgaa;

i) Til Paragrafen føies følgende Slutningsstykke:

„Afvigelser fra ovenstaaende Bestemmelser, som maatte fastsættes i en Kasses Love, skulle dog ikke være til Hinder for, at Auerkjendelsen kan meddeles, naar det findes, at de paa afvigende Maade fastsatte Ydelser tilfammentagne ikke ere ringere end de ovenfor bestemte, og Afvigelsen iøvrigt efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Kassen hører hjemme, efter de forhaandenværende Forhold findes tilraadelig“.

Med Hensyn til Lovforslagets

§ 14 (nu § 15)

synes det Udvalget ikke klart at fremgaa af Paragrafens 2det Stykke, at det er Meningen, foruden hvad der udtrykkelig siges, tillige at udtale, at Pengehjælpen skal ydes, naar Sygdommen varer længere end 3 Dage. Da det naturligtvis ikke kan være Kasserne tilladt at bestemme en vilkaarlig lang Frist, førend Pengehjælp ydes, finder Udvalget det nødvendigt at have en udtrykkelig Regel herom. Men Udvalget mener, at der kan indrømmes Kasserne Afgang til at sætte en noget længere Varighed af Sygdommen end 3 Dage — indtil 7 Dage — som Betingelse for Pligten til at yde Pengehjælp. Udvalget foreslaar derfor følgende Affattelse af § 14 (15), 2det Stykke:

„Pengehjælp ydes ikke for en Sygdom, der kun varer i 3 Dage. Vedtægterne kunne bestemme, at Pengehjælp ikke ydes for en Sygdom, der ikke varer udover 7 Dage“.

Medens Udvalget indstiller Lovforslagets

§ 15 (nu § 16)

til uforandret Vedtagelse

har man med Hensyn til

§ 16 (nu § 17)

troet, at det ikke vilde være rigtigt at paalægge Sygekasserne Barselhjælp som obligatorisk, da Barselfærdens, bortset fra tilfældende Sygdom, i og for sig maa siges at falde udenfor en Sygdomsfor sikrings Ramme. Det synes Udvalget tilstrækkeligt